

ДОСЛІДНИК СЛОВ'ЯНСЬКОЇ МИНУВШИНИ

2013 р. 60-літній ювілей святкує Любомир Павлович Михайлина — відомий український археолог, доктор історичних наук, генеральний директор Національного Києво-Печерського історико-культурного заповідника.

Народився Любомир Михайлина 17 червня 1953 р. у Чернівцях у сім'ї науковців і педагогів Павла Васильовича та Петрини Павлівни та змалку виховувався в атмосфері дружби, взаємоповаги й зацікавленості українською історією. Його батько Павло Васильович — відомий український історик, дослідник історії середньовічних міст України та козаччини.

1970 р. Л.П. Михайлина вступив на історичний факультет Чернівецького державного університету, де захопився археологією та давньою історією України. Під керівництвом Б.О. Тимощука брав участь у розкопках пам'яток празько-корчацької та райковецької культур у Чернівецькій обл. У студентські роки здійснив розвідки, виявив і обстежив різноманітні городища та поселення в регіоні.

Захоплення археологією визначило подальшу долю випускника університету. В 1976—1979 рр. Л.П. Михайлина навчався в аспірантурі при кафедрі історії стародавнього світу та середніх віків Чернівецького університету, під керівництвом В.Д. Барана підготував кандидатську дисертацію «Слов'янські старожитності Верхнього Попруття VIII—X ст.», яку захистив у 1984 р. 1979 р. Л.П. Михайлина розпочав науково-педагогічну діяльність в університеті — спочатку як викладач, а пізніше — доцент кафедри історії стародавнього світу та середніх віків. Певний час він очолював цю кафедру. Викладав нормативні та спеціальні курси, керував археологічною експедицією університету, підготував сотні першокласних фахівців — істориків і археологів.

Л. Михайлина плідно працює на науковій ниві. Зокрема, здійснив розкопки Ревнянського

гнізда поселень VIII—X ст. (райковецька культура), де досліджував структуру захисних споруд, житлові та господарські будівлі, безкурганний могильник, культові об'єкти та ін. Завдяки його роботам уточнено датування пам'ятки, її періодизацію, розроблено типологію кераміки та реконструйовано господарську діяльність, побут і духовну культуру східнослов'янського населення Буковини. На думку вченого, Ревнянський комплекс слов'янських поселень був племінним центром східних хорватів, який припинив існування після приєднання регіону до Київської Русі.

Л. Михайлина також брав участь у розкопках багатьох слов'янських поселень і давньоруських пам'яток, середньовічних об'єктів у Хотинській фортеці, продовжував розвідки в Чернівецькій обл. Результати досліджень ви-

світлені в монографії «Населення верхнього Попруття VIII—X ст.» (1997 р.) і колективній праці «Буковина. Історичний нарис» (1998 р.). Наголосимо, що здобутки дослідника мають важливе значення для вивчення пам'яток у всьому ареалі райковецької культури, а розроблені ним класифікація кераміки, типологія жител, періодизація та датування слов'янських старожитностей другої половини I тис. значно збагатили вітчизняну археологію. Підсумком наукового доробку дослідника стала монографія «Слов'яни VIII—X ст. між Дніпром і Карпатами» (2007 р.) і докторська дисертація, захищена у 2008 р.

За ініціативи Л.П. Михайлини при Чернівецькому університеті 1996 р. створено Буковинський центр археологічних досліджень, який попервах він і очолював. Ця наукова інституція розгорнула масштабну діяльність із виявлення та охорони пам'яток регіону та видання їх результатів, зокрема щорічника «Археологічні студії». Активна діяльність науковця з популяризації та збереження археологічної спадщини вилилася в створення на базі Центру осередку Українсько-Румунської комісії з історії, археології, етнології та фольклористики при НАН України. Центр також став

регіональною філією Національного комітету Міжнародної унії слов'янської археології.

Деякий час Л.П. Михайлина поєднував наукову роботу з громадсько-політичною діяльністю, а також державною службою — працював у апараті Чернівецької облдержадміністрації, Міністерстві праці та соціального забезпечення, Раді національної безпеки та оборони України. У 2006—2011 рр. був співробітником Інституту археології НАН України, зокрема очолював Польовий комітет. 2011 р. Л.П. Михайлину призначили директором Державного історико-архітектурного заповідника «Хотинська фортеця». Завдяки його зусиллям, пам'ятка перетворилася на один із кращих туристичних об'єктів України, а проведені конференції, видані матеріали та документи про Хотинську війну стали вагомим внеском у вивчення історії України початку XVII ст. Від 2012 р. Л.П. Михайлина очолює Національний Києво-Печерський історико-культурний заповідник.

Вітаємо Любомира Павловича з ювілеєм і бажаємо йому нових наукових досягнень, подальших творчих звершень і плідної роботи в справі охорони та дослідження культурної спадщини нашої Батьківщини.

Н.С. АБАШИНА, С.В. ПИВОВАРОВ

МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ «АРХЕОЛОГІЯ ТА ЛІНГВІСТИКА В СУЧАСНОМУ СВІТІ. ОБМІН ЗНАННЯМИ В ІСТОРІЇ ЛЮДСТВА»

Указана конференція відбулася 20—23 вересня 2012 р. Її профінансував фонд А. фон Гумбольдта (Німеччина), організатором був Кримський філіал Інституту археології НАН України, співорганізаторами — Таврійський національний університет ім. В.І. Вернадського (м. Сімферополь), Кримський гуманітарний університет (м. Ялта), Бахчисарайський історико-культурний заповідник, Алуштинська філія Центрального музею Тавриди. Органі-

заційну підтримку також надали Служба академічних обмінів Німеччини (DAAD), Goethe-Institut (м. Київ), посольство Німеччини в Україні, Уряд АР Крим.

У конференції взяли участь 25 Гумбольдт-стипендіатів, 28 вчених і 27 молодих вчених із дев'яти країн: Німеччини (9 вчених), Данії (2), Польщі (5), Росії (10), Туреччини (2), України (48), Молдови, Естонії та Японії (по одному представнику). Основним питанням конференції був обмін знаннями та культурними досягненнями між Сходом і Заходом у давнину та

© В.І. МОРДВИНЦЕВА, 2013